

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., v mene ktorej koná ako konateľ advokát D., proti povinnej **I.**, bývajúcej v Š., **o vymoženie 262,90 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16 Er 546/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. júna 2013 sp. zn. 16 CoE 113/2013 takto

r o z h o d o l:

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením odmietol ako oneskorene podané odvolanie oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza z 9. októbra 2012 č. k. 16 Er 546/2007-25, ktorým bola zastavená exekúcia a súdnemu exekútorovi nebola priznaná náhrada trov exekúcie. Uviedol, že oprávnená prevzala prostredníctvom svojho právneho zástupcu predmetné prvostupňové rozhodnutie 15. októbra 2012 a 15-dňová lehota na podanie odvolania proti tomuto uzneseniu jej uplynula v utorok 30. októbra 2012. Keďže odvolanie podala na poštovú prepravu Okresnému súde Prievidza až 31. októbra 2012, podala ho oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Žiadala, aby odvolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietala, že odmietnutím odvolania jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukazovala na to, že uznesenie exekučného jej bolo doručené až 16. októbra 2012, čo spôsobilo, že lehota na podanie odvolanie uplynula až 31. októbra 2012, a teda odvolanie podala včas. Tieto

skutočnosti preukazovala údajným záznamom z registratúrneho denníka právneho zástupcu oprávnenej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Vo výroku o odmietnutí odvolania nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení, teda nejde o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie odvolacieho súdu, ktorým by rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O. s. p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., na ktorú poukazovala dovolateľka. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, spočívajúca v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, by mohla byť daná aj v prípade rozhodnutia súdu o odmietnutí odvolania, ak by pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Odmietnutie odvolania v preskúmvanej veci odôvodnil odvolací súd tým, že oprávnená podala svoje odvolanie voči prvostupňového uzneseniu oneskorene. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že oprávnená prevzala prostredníctvom svojho právneho zástupcu predmetné prvostupňové uznesenie 15. októbra 2012 a 15-dňová lehota na podanie odvolania proti tomuto uzneseniu jej uplynula v utorok 30. októbra 2012. Keďže odvolanie podala na poštovú prepravu Okresnému súdu Prievidza až 31. októbra 2012, podala ho oneskorene. Dovolací súd sa preto zaoberal správnosťou tohto právneho záveru odvolacieho súdu.

Pokiaľ dovolateľka tvrdila, že uznesenie exekučného súdu, ktoré napadla odvoláním, jej bolo doručené až 16. 10. 2014 treba uviesť, že toto tvrdenie nemá oporu v obsahu spisu.

V preskúmvanej veci totiž zo spisu vyplýva, že zásielka s uznesením Okresného súdu Prievidza z 9. októbra 2012 č. k. 16 Er 546/2007-25 bola riadne doručená splnomocnenému zástupcovi oprávnenej, ktorý ju prevzal 15. októbra 2012, ako to správne ustálil odvolací súd. Túto skutočnosť preukazuje doručka nachádzajúca sa na č. 1. 25 spisu. Z jej obsahu tiež vyplýva, že je opatrená aj odtlačkom pečiatky doručujúcej pošty (vždy sa vyznačuje pri odosielaní podpísanej doručky odosielateľovi) s dátumom 15. 10. 2012. Na tomto závere nemení nič ani údajný výpis z registratúrneho denníka predložený v dovolacom konaní oprávnenu. Toto podanie, len vo forme vytlačeneho elektronického dokumentu bez akéhokoľvek podpisu, nie je bez ďalšieho spôsobilé spochybnit' obsah doručky založenej v spise. Na základe uvedeného možno z obsahu spisu jednoznačne vyvodit' záver o tom, že predmetné uznesenie exekučného súdu bolo právnomu zástupcovi oprávnenej doručené 15.10.2012, lehota na podanie odvolanie uplynula 30.10.2012 a pokiaľ oprávnená podala predmetné odvolanie 31.10.2012, podala ho oneskorene. Odvolací súd preto správne odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané odmietol.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie oprávnenej podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Pudmarčíková